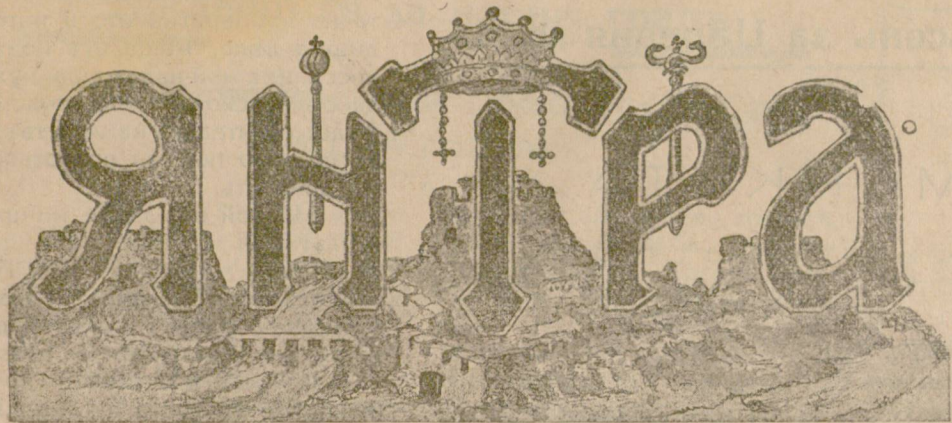
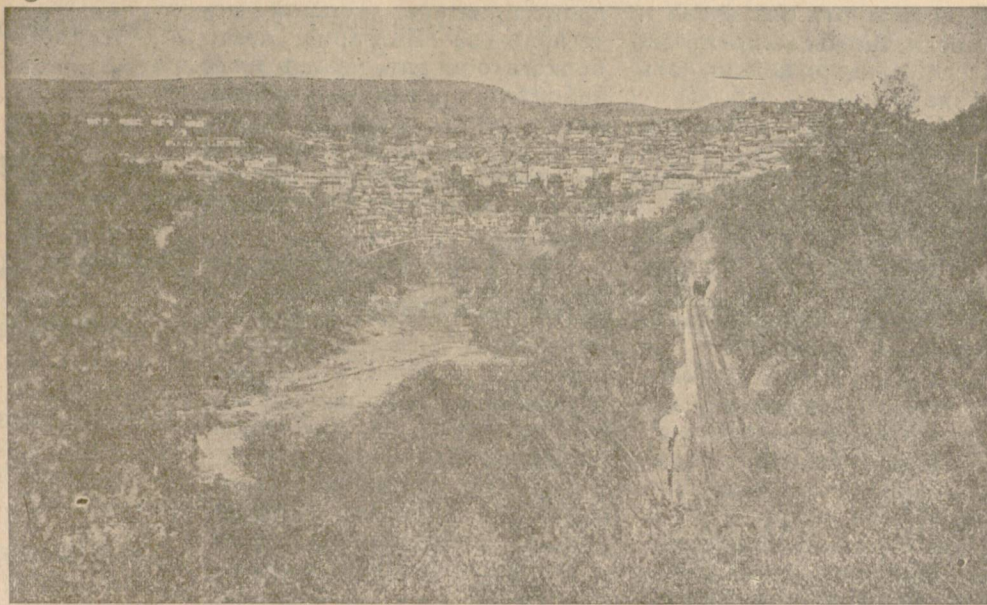

СЕДМИЧНИКЪТ за култура и просвѣта.

Редакторъ СТ. П. РАЛЕВСКИ	ТЕЛЕФОНЪ № 93.	Урежда РЕДАКЦ. КОМИТЕТЪ

Изгледъ отъ В.-Търново

ПРАЗДНИКЪТЪ НА ПОЛИЦИЯТА

Ежегодно на Архангеловъ день, денятъ на Небесния стражъ и на Търновския светия Михаилъ Войнъ, мощитъ на когото на тоя день сж привличали богомолци на Царевецъ въ днитъ на царскитъ багренци, за да имъ подкрепятъ дъсницата въ тѣхнитъ дѣла за реда, честта, името и спокойствието на държавата ни, Великотърновската полиция — пеша и конна — празнува деня на своитъ покровители и въ тоя день на радостъ и почивка си дава смѣтка за онова, което е сторено презъ изтеклата година.

Следъ обичайното църкуване и молебень за живитъ и поменъ за умрѣлитъ достойни другари въ полето на честта, реда и спокойствието се дава предъ Бога и предъ насъ обетъ за ново служене, съ по-голъмо усърдие и ревностъ, съ чувство на дългъ граниче до подвигъ.

Ние, жителитъ на В.-Търново, отъ своя страна не можемъ да не изкажемъ благодарностъ къмъ тѣзи, които всѣки мигъ бодърствуватъ за насъ и ни закрилятъ отъ напаститъ — отъ хора, стихии и бедствия — и животътъ, имотътъ, честта и спокойствието ни презъ изтеклата година не бѣха отъ никого нахърнени, нито смутени.

На плещитъ си нашата полиция изнесе бляскавитъ тържества по Велчовата завѣра, похвалени отъ всички гости за голѣмия редъ и дисциплина у гражданството.

Зачитането на законнитъ наредби и разпоредби и изпълнението имъ съ поразителна точностъ отъ гражданитъ се дължи сжко на стегнатия и съзнателенъ вече нашъ полицай, който не се подава на изкушенията, а служи по дългъ.

Редъ въ автомобилнитъ съобщения, редъ въ превознитъ сръдства — фойтонитъ. Чистота по улицитъ се съблюдава.

Мълчаливо, но волево, усърдно, съ тактъ, хладно и трезво Управлението на търновската полиция изработи новъ полицай — учтивъ, услужливъ, бодъръ, нравствено издигнатъ, преданъ на дългъ.

„ЯНТРА“

Нашъ бележникъ

Да се работи за духовно-култура на нашитъ съграждани е върховна необходимостъ. Трѣбва да се насаждагъ добродетели, които възвисяватъ духа и облагородяватъ сръдцето. Най — силниятъ лосъ за такава дейностъ е сцената. Тамъ се изреждагъ истинскитъ носители на доброто, възвишеното, справедливото, красивото и покрай тѣхъ съпжтницитъ на злото, низкото, безправното, грозното.

Нашиятъ градъ въ миналото е държалъ първенство въ театрално отношение. Въ турско време чрезъ сцената той буди народностното чувство и вдъхновява младежта къмъ саможертва за свободата на България. Покъсно тукъ е имало любителска труппа, която е събудила интересъ на гражданството къмъ театра и е поставяла извънредно трудни за игра класически пиеси.

Преди седемъ осемъ години дори се субсидираше Окръженъ търновски театъръ. Подвижнитъ театрални трупичаха да идватъ въ В.-Търново, защото знаеха, че ще намѣрятъ добъръ приемъ и ще бждатъ оценени както въ игра тѣй и въ изборъ на репертуаръ.

Не знаемъ на що се дължи, но отскоро В.-Търново не посещава театралнитъ представления на подвижнитъ и провинциални театри, обезсърчава тѣхния общественно-културенъ подвигъ, отчуждава се постепенно отъ сцената и тамъ представянитъ вѣчни герои на възвишенитъ чувства и дребни страсти, рожби на времената и епохитъ, отивква отъ нагледния примѣръ и чистата звучна българска речъ и остава само нѣмъ зритель на повърхностнитъ раздражи на киното.

Театралното възпитание

Левъ Толстой като художникъ и мислителъ

Резюме отъ сказката на г. Д-ръ Панайотъ Хитровъ

Левъ Толстой се е родилъ на 28 августъ 1828 год. въ с. Ясна Поляна като четвърти синъ на запас. полковникъ графъ Николай Толстой и Мария Николаевна, родена княгиня Волконска. Още като дете загубва родителитъ си. Тогава още, тѣй рано, се пробудило въ него чувство на любовъ къмъ всички хора и мисль за всеобщо щастие и се забелязва стремень къмъ осмисленъ, правдивъ животъ. При все това младиятъ Левъ Толстой се лута, ненамирайки покой за своята разтревожена душа. За известно време той даже се отдава на празень животъ, комаръ и наслади, следъ които настѣпва мжчително разкаяние.

Незавършилъ университетъ, той постѣпва въ армията, на Кавказъ, гдето написва първото си литературно произведение. Презъ Севастопол. война (1854 г.) идва въ България и като офицеръ участва въ боеветъ при Силистра.

Сказникътъ описва Толстоевия семеенъ животъ, неговата работа като народенъ учителъ на село, борбитъ, които е водилъ съ себе си за своето самоусвършенствуване и разгледа главнитъ произведения на Толстоевото творчество („Детство и отрочество“, „Война и миръ“, „Анна Каренина“, „Силата на мрака“, „Кроцеровата соната“, „Где е моята вѣра, „Какво да се прави?“ и др.), а накрай особено сполучливо и оригинално изложи Толстоевитъ свѣторазбирания:

„Стремлението на плътъта е лично благо. Стремлението на душата е благо на другитъ.“

„Почни съ себе си! Преди да управитъ хората, управи себе си.“

„Да подобришъ живота изобщо можешъ само като

на нашия съгражданинъ, съгражданинъ, на нашитъ деца е жизнена необходимостъ и трѣбва. Ние трѣбва да работимъ за него и трѣбва да подиримъ съ време причинитъ за опадъка му и да ги отстранимъ. Чисто любителскитъ представления за гологани и кресливитъ картини на киното за левчета не могатъ да ни задоволятъ.

Иматъ думата читалщнитъ дейци и управницитъ на общината. Театралниятъ сезонъ настѣпи.

Старопрестолното Търново

Слънчевитъ дни на пролѣта бѣха покрили полето съ зеленъ плащъ отъ едва изкълнели ниви и върху тоя плащъ, като че ли на огроменъ килимъ, бѣха прѣснати златожълтитъ багри на рапицата и на небесно синитъ незабравки. Огвеме на време тихъ вѣтрецъ разклащаше младитъ гранки на шипкитъ и донасяше нѣщо отъ благоуханието на полскитъ цвѣта и дѣхъ на разцвѣтянитъ вишни. Не зная защо, но всичко това ми се струваше необикновено хубаво и ме караше да забравя града съ неговитъ грижи — пренасяше ме въ другъ свѣтъ, свѣтътъ на красотата и на хилядитъ радости! А влакътъ ни носи къмъ старопрестолното Търново подъ отвѣснитъ скали на Девента, изъ които надничатъ сградитъ на монастиритъ св. Троица и Преображенския. Едва ли има нѣкой, който, минавалъ веднажъ изъ тия мѣста, да не си спомни миналото и то по-хубаво отколкото е било.

Кокетната сграда на спирка Трапезица ни подканя да слеземъ, за да ни посрещне съ всичката си прелестъ и гостоприемство вълшебното Търново.

подобришъ себе си.“

„Ако промѣната се е извършила въ душата, то тя — ще стане и външно, въ свѣта.

„Душата не е била и не ще бжде — тя всѣкога е въ сегашно време. Какъ ще се съзнава душата следъ смъртъта — това не е дадено на човѣка да знае, па не му и трѣбва...“

„Въ живота има само една важна за всички хора работа. Тя се състои да се подобрява душата. Това е работата, предназначена за всички. Всичко друго е нищо въ сравнение съ тази работа. Че е така, се вижда отъ това, че само въ тази работа не може да се пречи на човѣка и че само отъ нея на човѣка е радостно.“

„Да правимъ добро — това е единичното дѣло, за което съ увѣреностъ можемъ да кажемъ, че то сигурно е за наша полза.“

„Хората често мислятъ, че колкото повече знаятъ, толкова е по-добре. Това не е истина. Работата не е въ това, човѣкъ да знае много, а въ това да се знае най-нужното.“

„Най-важниятъ признакъ на истината е простотата и ясността. Лѣжата винаги бива

Вървишъ по познатитъ вече улици и запращашъ погледъ по всички посоки. Кжде да спрешъ по-напредъ окото си, когато картинитъ сж толкова много? Кждето и да се изправишъ, стоишъ като замаянъ, слисанъ, отъ фантастичната обстановка на сградитъ, наблюдавана само въ сѣнищата и разправяна въ приказкитъ. Тамъ нѣкжде слънчевитъ лжчи цѣлуватъ чиститъ стѣкла на прозорцитъ, които надничатъ измежду пълзещитъ кждрави снаги на лозитъ. Струва ти се, че нѣкаква гигантска ръка се е пошегувала да хвърли на купъ кжцитъ по морнитъ гърди на Картала, който, впилъ погледъ въ Балкана, сѣкашъ тѣжи за него. А знае ли нѣкой неговата скръбъ? ... Доле Янтра блѣсти и бавно върви къмъ Дунава, незабравяйки да обиколи скалитъ на Царевецъ и Трапезица, да ги поздрави и, съ тѣжа, да се понесе къмъ северъ, тананикайки вѣчната си неизмѣнна пѣсень. Света гора ехти отъ славѣви пѣсни. И тѣжа те обзема да напустнешъ тоя градъ на слънцето и на чаровнитъ блѣнове...

Мариана Калигеръ

сложна, натруфена и многословна“.

„Кога се случи съ тебе нещастие, знай, че то се е случило не отъ това, което си направилъ, а отъ това, което си мислилъ.“

„Не мисли, че само въ важнитъ дѣла е нужно да говоришъ и да вършишъ истината. Да говоришъ и вършишъ истината е нужно винаги, даже и въ най-празднитъ дѣла. Важно е не онова голѣмо или малко зло, което ще произлѣзе отъ твоята лѣжа, но важно е това, щото самъ себе си никога да не осквернявашъ съ лѣжа.“

„За да не вършишъ зли дѣла, не е достатъчно да се въздържашъ отъ самитъ дѣла, а трѣбва да се научишъ да се въздържашъ и отъ злитъ разговори, а главно — отъ злитъ мисли. Щомъ като забележишъ, че разговорътъ не е добъръ — осмивашъ, осжждашъ или ругаешъ нѣкого, — спри се, замълчи и не слушай. Сжщото прави и когато ти дойдатъ лоши мисли: мислишъ напимѣръ, лошо за ближния си, — все едно дали заслужава или не такива мисли твоя ближень, — спри се и се старай да мислишъ за друго. Само ако се научишъ да се

Левъ Толстой като художник и мислител

(продължение от стр. 1)

въздържашъ отъ зли слова и зли мисли, ще бждешъ въ сила да се въздържашъ и отъ зли дѣла“.

„Искашъ ли да бждешъ свободенъ, приучавай се да се въздържашъ въ твойтѣ желания“.

„Стига само да не вършишъ това, което не трѣбва да се върши, и ти ще свършишъ всичко онова, което трѣбва да се свърши“.

„Не слушайте никога ония, които говорятъ лошо за другитѣ и добро за васъ“.

„Ако и различно понѣкога да говорятъ хората върху това, какво нѣщо е Богъ, все пакъ всички ония, които наистина вѣрватъ въ Бога, всѣкога еднакво разбиратъ, какво Богъ иска отъ тѣхъ“.

„Човѣкъ живѣе и тѣлесенъ, и духовенъ животъ. Има законъ за тѣлесния и законъ за духовния животъ. Законътъ за тѣлесния животъ е трудътъ. Законътъ за духовния животъ е любовта. Ако човѣкъ нарушава закона на тѣлесния животъ—закона на труда, той неизбежно нарушава и духовния—закона на любовта“.

„Едно отъ най-чуднитѣ заблудения е заблудението, че щастieto на човѣка се състои въ това — нищо да не върши“.

„За да може сношението ти съ хората да не бжде страдание за тебъ и за тѣхъ, не встъпвай въ сношение съ такива хора, къмъ които не чувствувашъ любовъ“.

„Глупостта може да бжде и безъ гордостъ, но гордостта не може да бжде безъ глупостъ“.

„Трѣбва да бждемъ винаги радостни. Ако радостта ти се свърши, търси въ какво си събркалъ“.

Едно необикновено влияние имаше Толстоевата проповѣдь по всички страни на земята, слава му — велика. Но и при това Толстой не престава да се чувствува измъченъ и да скърби за своитѣ нѣкогашни слабости. Той замислил да напусне срѣдата, въ която живѣлъ, за да умре нейде далече, самотенъ, спокоенъ.

Придруженъ отъ единъ

свой приятелъ, Толстой потеглил за България, която всѣкога обичалъ, но изъ пѣтя заболѣлъ, прекъсва пътуването и на 7 ноември (старъ стилъ) 1910 год. 83 годишенъ, на самотната гаричка Астапово, въ квартирата на началника, тихо починалъ.

Правѣше впечатление необикновенниятъ интересъ на гражданството къмъ паметта на великия писателъ и проповѣдникъ—моралистъ: на сказката имаше представители отъ всички слоеве на В.Търнов. общество. Публиката си разотиде много доволна. — Г-нъ Д-ръ Пан. Хитровъ е показанъ да изнесе същата сказка и въ други градове.

Предстояща дейность на Просвѣтителния комитетъ

Отъ катедрата на читалище „Надежда“ ще се изнесатъ презъ м. ноември и декември т. г. следнитѣ сказки съ съдействието на Народния университетъ при Българския просвѣтенъ съюзъ:

1) „Възпитание и национална култура“ и 2) „Култътъ на великата личностъ и българскиятъ народъ“—отъ Емануилъ п. Димитровъ; 3) „Участието на българката въ народното творчество“ и 4) „Новата жена майка“—отъ г-жа Елисавета Консулова—Вазова; 5) „Индивидъ и общество“ и 6) „Какъ се създава човѣшката личностъ“ — отъ Никола Илиевъ, асистентъ по педагогия въ Държавния университетъ; 7) „Българската народна музика“ и 8) „Нашата художествена музика“ — отъ Ив. Камбуровъ, музикаленъ критикъ, Огдѣлно Просвѣтителния комитетъ при читалище „Надежда“ е поканилъ да изнесатъ сказки и четения на свои художествени произведения презъ сѣщитѣ месеци видни наши писатели отъ София и общественици отъ града, отъ името на сѣщото читалище.

Дни за обществена просвѣта чрезъ катедрата на читалище „Надежда“ сж определени и за тази година — **четвъртъкъ и петък** — 6 часа вечерта.

За по-голъмо удобство на

По една пѣсень за Царевия градъ

Пан. Петровъ

КУМАНКАТА

Въ горещий пиръ се втурна тя по даденъ знанъ,
енва залата отъ звънни настанети,
а погледи пълзятъ по змийно-гъвнавъ нранъ.
изподъ вуалъ прозиренъ, що примамно свѣти.

Безспирно лѣй се вино гѣсто нато медъ,
въ струи си отразило знойната Нуманна;
прехласнатъ гледа Царьтъ, трепетенъ и бледъ.
магьосната игра на младата ванханна...

По-черни отъ нощта бездъннитѣ счи
изпълватъ всѣни нѣтъ на царскитѣ чертози
и прѣснатъ въ тишината пагубни лѣчи,

додето Царството вестъ страшна не залѣй,
че въ нощъ, когато Царьтъ дарове ѝ вози,
въ шатѣра незнайно вмѣкналъ се злодей...

За педагогическитѣ конференции

Едва ли би се намѣрилъ учителъ, който ще каже: „Азъ знамъ всичко“ и понататѣкъ престава да дири знания, които може да му даде съвременната наука, въ всички клонове на своето развитие.

Наредъ съ това, ако стопанското и икономично положение на една страна е лошо то не значи да сложимъ ржце и се откажемъ отъ всѣка обществена, литературна и педагогична работа, напротивъ трѣбва да се заробимъ съ още по-голъмъ жаръ и всѣки тамъ, кждето резултатитѣ ще се почувствуватъ по-осезателно.

Днесъ, когато погледитѣ на всички българи, като се почне отъ селяка и се стигне до професора, сж обрнати за спасение и обновление на народъ и държава къмъ уч-

публиката повечето сказки ще се изнесатъ въ салона на „Модерния театъръ“.

лицето, се дохожда до извода: че то е главния храмъ на просвѣтата—двигателя на живота, чрезъ които могатъ да се възпитаватъ и образуватъ подрастващитѣ поколения.

А за да стане това, нужна е непрестанна научна и педагогична подготовка на учителя, която може да се добие по различни пѣтища. Това сж на първо мѣсто учителскитѣ педагогически конференции—областни, околийски, пунктови, отъ които последнитѣ, като по-лесно осществими, сж за предпочитане.

Чрезъ тѣхъ се разширяватъ и освежаватъ познанията на учителитѣ, усвояватъ се новитѣ методични похвати и се придобива импулсъ за интензивна и целесобразна работа въ училището, а въ резултатъ иде подобрието на обучението.

Освѣн педагогични въпроси, тукъ могатъ да се раз-

гледатъ и такива изъ областта на кооперативното и читалищно дѣло, нѣща отъ които днесъ има най-належаща нужда българското село, мѣсто, кждето учителътъ намира твърде широко поле за ползотворна дейность.

Но кой ще вземе инициативата за организиране на подобни конференции? На първо мѣсто бременето на тази най-важна работа трѣбва да падне на учителитѣ, на второ — учителскитѣ просвѣтни дружества и на трето — околийски училищни инспектори. Последнитѣ при своитѣ ревизионни обиколки по села и градове биха най-успѣшно изпълнили тази задача. Освѣн като организатори могатъ да се явятъ и католектори. И понеже сж п вече видѣли и чули, съ право трѣбва да се приеме, че тѣхната активна намѣса ще даде подобри резултати, а като следствие на всичко това иде сближение между учители и инспектори — мечта, която отдавна се желае и отъ двѣтѣ страни.

Тѣй, чрезъ педагогическитѣ конференции ще се постигнатъ двойни резултати — ще повдигне общата култура на учителите и ще се подобри обучението.

Маринъ Йор. Мандаловъ
учителъ с. Пчелище — Търновско

Театъръ и забави

На 20 т.м. — срѣда въ 3 ч. следъ обѣдъ В.Търновската държавна търговска гимназия даде забава въ чит. „Надежда“ Изнесе се пиесата „Иончови ханове“ отъ Ст. Савовъ, и се игра отъ ученици подъ ръководството на г. Георги Андреевъ, учителъ по български езикъ при сѣщата гимназия. Представлението бѣ добре посетено, най-вече отъ учащата се младежъ. Похваляваме участието на тая младежъ къмъ подобни забави съ възпитателенъ характеръ.

Презъ антрактивъ свири духовата музика при гимназията. Добра игра изнесоха: Л. Николова, С. Търговска, Ив. х. Генчева, Ал. Василевъ, П. Бакаловъ, П. Дачевъ и др. останали. Сѣщата драма ще се изнесе на 24 т. м., въ село Дебелецъ.

Боньора Райчева

Пѣтищата на нашата интелигенция отъ освобождението до днесъ

(продължение отъ бр. 34) (3).

Но, поради своята закъснѣлостъ и неразбиране промѣнитѣ, които настѣпватъ въ политическо, икономическо и въ всѣко отношение — народътъ ни бѣше сѣвсемъ слабъ общественъ организъмъ. Той дойде за новъ животъ съ заложби, съ ценности, но и съ слабости, скрити дълбоко въ гънкитѣ на душата му. Нѣмаше разбирание за новото време, нѣмаше чувство за по-широка общественостъ, нѣмаше твърдата упоритостъ въ приверждане нови мѣроприятия.

И ето, тукъ дохожда дългътъ на просвѣтителитѣ ни следъ освобождението. Тѣ бѣха призвани да изиграятъ историческа роля за оформяне на народното съзнание и държавното устройство.

Това, което самоотверженитѣ будители извършиха преди освобождението, следваше да се продължи и развие отъ

умножилитѣ се просвѣтени следъ освобождението. Здравото трѣбваше да се утвърди, положителното да се развие, отрицателното — да се пресѣче и разкрие, за да стане неповторимо.

Ако борцитѣ преди освобождението жертвуваха сили, срѣдства, а най-често и живота си въ борба за народни идеали, просвѣтителитѣ следъ освобождението имаха просторъ за свободна проява и тя се очакваше жадно. Народътъ имаше нужда отъ политико-обществено устрояване и отъ организиране стопанската му дейность. Той получи една конституция сложена върху началата на най-чиста демократичностъ но той не бѣше още никакъ подготвенъ за тази форма на управление, не разбираше, какви тежки отговорности поема като става самъ господаръ на себе си. За

всичко това му бѣше нужна широка просвѣта, здрава духовна храна. Стари и млади ламтѣха и следѣха всѣка проява на просвѣтителитѣ, жадно поглъщаха всѣко слово. Тѣ интуитивно бѣха прозрѣли великата мждростъ, че „знанието е сила“, че „на грамотния очитѣ сж четири“.

Тази просвѣта естествено се получава бавно, постепенно и изисква планомерностъ, търпение, себеприцание и творчески идеализмъ. За нея не бѣше достатъчно официалното дѣло на училището, а бѣха необходими дружнитѣ денонощни усилия на всички интелигентни сили. И пита се — отговори ли тя на призиването си? Оказа ли се достатъчна за народното довѣрие, което я съпровождаше? Пое ли самоотвержено и преданно пѣтя на народния възходъ? — Огговорътъ може да бжде само единъ — не! Интелигенцията направи завои въ своето ржководство на народнитѣ сждбини, отклони се отъ заветитѣ, примѣра на народнитѣ будители, не изпълни своя общественъ дългъ!

Следъ освобождението

България нѣмаше свои училища, нѣмаше огнища, кждето да подготви първитѣ си устроители и просвѣтителитѣ трѣбваше да ги изпраща другаде — отъ другаде да очаква идеи и примѣръ, ентузиазмъ и планъ за дѣло. И тръгнаха чедата на България да бератъ наука — едни въ Русия (най-вече), други въ Германия и Австрия, трети въ Влашко и пр. Макаръ за кратко и макаръ съ благородни намѣрения съ готовность да служатъ въ бждаще, тѣ се откъсваха отъ народа, отъ неговитѣ непосредствени тревоги и идеали. Колкото и да живѣяха съ тѣхъ, следъ връщането си нѣможеха да не ги гледатъ презъ очилата на чуждото влияние, признато предварително за ценно и желано — нали другитѣ народи бѣха културни, а ние — неукит! Не само това — вмѣсто чувство за дългъ и отговорность предъ непросвѣтителитѣ сънародници, често дохождаше съзнание за собственото превъходство, праздна надменность и нарочно отчуждаване отъ народния животъ и битъ. Това ставаше, защото въ основата на знанията си и на характера си, интелигенцията ни

нѣмаше национално възпитание, а бѣше закърмена само съ чуждия животъ. Тя се връщаше тукъ, възприела наедно съ знанията и нѣщо отъ духовната култура, но то бѣше само външно и ефенерно. Нѣможеше и нѣможе да се очаква да донесе тя истинска духовна култура отъ страната, кждето е била тѣй кжсо време за наука.

Въ единъ периодъ отъ 40—50 години тѣ бѣха подъ влиянието на руския нахилилизъмъ — идейно течение срѣдъ руската интелигенция въ втората половина на XIX вѣкъ, което въ своя буренъ поривъ на отрицание на всѣко господствуващо, свѣщайки го като изразъ на тирания надъ свободата на човѣшката личностъ, бѣше отхранило духътъ на конспирацията и покушенията върху живота на ржководнитѣ личности (случая съ покушението върху живота на Царя Освободителя — Александъръ III); на западно-европейския социализмъ, който оказа особенено силно влияние върху тѣхъ, на неговата реакция крайния индивидуализмъ на М. Щирнера и особено на Фридрихъ Нитче,

Чужденците за нашия град

Един австрийски професор за нашия град

Миналата година, значи през 1934 год., нѣкой си австрийски проф. **Констанин** е бил въ града ни и въ едно австрийско списание предава впечатления си и описанието на Търново.

Г-ца Зоя Ставрева е превела въ бр. 21 на Общинския ни вестник тази статия.

Четохме я на нѣколко пѣти, гледахме да провѣримъ годината на идването му тукъ, защото недоумѣвахме това, което той пише за нашето хубаво Търново. Да цитираме нѣколко констатации на този виенски ученъ. Той казва, че въ Търново имало **една по-голяма и две по-малки гостилници** (к. н.)

„Модерни превозни средства като автомобили, омнибуси и др. **липсватъ напълно**. Въмѣсто тѣхъ се движатъ файтони и каруци (а защо не брички...) Файтонитѣ сж съвсемъ стари коли, даже и **безъ пружини** (к. н.)“

„Българскитѣ селяни носятъ **каскети**, казва този нѣмски ученъ, а селенкитѣ и селянитѣ били обути въ **сандали**“.

По-нататѣкъ, като разправя за месото и корминкитѣ, казва: „Последнитѣ се ку-

пуватъ за храна на коткитѣ, които сж тѣй слаби, буквално кожа и кокалъ. Когато минаватъ тѣзи продавачи, изкачатъ отъ всички краища на града слабитѣ като скелетъ котки и оглушаватъ улицитѣ съ своето мяукане“.

Хубаво ни е представилъ този чужденецъ...

И къмъ края на статията си приятелътъ казва: „Театъръ, концерти, тукъ **даже и кино сж непознати**“ (к. н.)

Уважаемиятъ професоръ трѣбва да е билъ и глухъ и слѣпъ, или пъкъ да е заимствувалъ тия редове отъ Каница или отъ другъ старъ пѣтешественикъ.

Незнаемъ, колко време е прекаралъ г. професора въ Търново и какво е гледалъ и изучавалъ въ тази си научна обиколка, но трѣбва много да се съжелява, че единъ професоръ изнася такива нѣща и толкова невѣрности за единъ градъ, който претендира да е носител на култура и напредничавост. Но хора сме. Макаръ и професоръ, а може би и съ очила, но най-обикновенитѣ работи не е можалъ а схване и опише, ако не художествено, поне вѣрно.

А. С. П.

Първи пробенъ курсъ за магазинери въ В.-Търново

Общиятъ съюзъ на българскитѣ земеделски кооперации открива последователно курсове за магазинери при селскитѣ кооперации въ цѣлата страна.

Викагъ се на курсоветѣ магазинери на селскитѣ земеделски кооперации, които членуватъ при Съюза. Приематъ се, обаче, и тия магазинери, които сж въ кооперации не членове на Съюза.

Първиятъ пробенъ курсъ бѣ откритъ въ гр. Плѣвнѣ, откъдето се почерпиха по-уки.

Първиятъ пробенъ курсъ въ В.-Търново се откри на 20 XI. въ салона на бившата окр.

постоянна комисия отъ подпредседателя на съюза Протодерей **Гр. Халачевъ**. Поздрави се отъ Директора на Б. З. Б. Търновски клонъ, г. **Галчевъ**. Ръководител на курса е г. **Симеонъ Патевъ**, отъ Съюза на б. з. кооперации.

Четатъ лекции: банковиятъ инспекторъ **Филевъ** — Банково счетоводство; учителътъ отъ Търговската гимназия **Инж. Келевъ** — счетоводство; **Д-ръ Зенгиновъ** — хранителни продукти; **Д-ръ Кърмаковъ** — Санитарни упжвания; **Найденъ** — магазинери на Районния кооперативенъ съюзъ въ гр. Плѣвнѣ, — Наредба и

Авторитетенъ проводникъ на това увлечение у насъ стана голѣмиятъ ни поетъ **Пенчо Славейковъ**. Подрѣжницитѣ му смѣтаха масата торъ, надъ който трѣбва да израстне свѣрхчовѣка, отдалечи ги отъ общественото служене и ги превърна на затворени жреци въ себе си, които презираха тѣлпата и посредственоститѣ, „фасулковцитѣ“, както ги нарича П. Славейковъ и искаха чрезъ самовглѣбяване да намѣрятъ въ себе свѣрхчовѣка, освободенъ отъ всѣкакви условности и скруполи на обществеността; на **буйния национализъмъ**, заразилъ както свѣтовната, така и нашата интелигенция презъ преживѣнитѣ голѣми войни, водени подъ знака на националното обединение и национална чест; И най-сетне на настѣпилата **революционна трѣска** следъ голѣмата свѣтовна война, краенъ изразъ на която се яви **днешния комунизъмъ**, който по едни и други причини — все още импонира на една значителна частъ отъ интелигенцията ни.

Обсѣбяването на нашата интелигенция имаше и нѣкътъ недостатѣци на едни прека-

лено бързъ процесъ, поради което то се превърна въ истинско откъсване на интелигенция отъ народа. Народътъ се видѣ изоставенъ отъ нея. Дори и тогава, когато интелигенцията бѣше при него и му говорѣше за неговата сѣдба — той се чувствуваше самъ. Атакуванъ отъ новитѣ условия на живота, миналъ презъ много вѣрвания и разочарования въ европейската образованост, усъмнилъ се най-сетне и въ европейския моралъ — народътъ отрече тая образованост въ лицето на своята интелигенция и се затвори въ своя битъ, както установява проф. **Казанджиевъ**. Съ освобождението ни цѣлиятъ общественъ редъ се промѣни. Откриха се малко високи или по низки длѣжности, които се заемаха отъ що годе подготвенитѣ членове на интелигенцията. Тѣзи нейни представители естествено се откъсваха отъ своята широка, разностранна народополезна дейностъ и се прикрепваха къмъ нѣкоя опредѣлена чиновническа длѣжностъ, най-често канцеларска. Тѣ и да искаха, неможеха да разнообразяватъ дейността си, не поради нежелание, а

поради физическа невъзможностъ и ревностъ къмъ своята длѣжностъ. А знае се, че отъ тази ревностъ до **бюрократизма** нѣма и една крачка и затова не е чудно, че и това цѣлѣ — при неокрепналата ни култура и безпорядѣкъ, поникна подъ нашето небе.

Наредъ съ това дойде и страшното изкушение на **користолюбията и охолствата** — двата основни рушители на всѣки общественъ редъ. До като преди освобождението платени и то слабо платени бѣха само учителитѣ, следъ освобождението — цѣлата интелигенция, която бѣше повишана на чиновнически длѣжности, започна да получава заплати. „Тѣзи заплати естествено имъ се усладиха и тѣ неусетно започнаха да се стремятъ къмъ още по-големи заплати. И нѣкогашната ни идеалистична и безкористна интелигенция, стана най-сетне егоистична и материалистична. Намѣстно предишното идеалистично народопросвѣтно течение, появи се ново течение **кариеризъмъ** (Т. Влайковъ).

Ето какъ постепенно въ срѣдата и душата на интелигенцията се наслоиха: **карие-**

ВИЗИТНИ КАРТИЧНИ

при най-модерни шрифтове

на износни цени

книж. „ОТЕЦЪ ПАИОИЙ“
В.-Търново

МѢСТНИ НОВИНИ

КОНФЕРЕНЦИИ

На 15 т. г., въ петѣкъ въ кабинета на В.-Търновския Окол. ветер. лѣк. се състояла конференция подъ председателството на Плѣвненския началникъ областната ветеринарна служба **Д. Ганчевъ**. Присѣтвували сж В.-Търнов. окол. ветер. лѣкаръ **Д. Зенгиновъ**, Дрѣновския окол. ветер. лѣкаръ **Д-ръ Влайковски**, Гор.-Орѣховския окол. ветер. лѣкаръ **Д-ръ х. Михайловъ**, Директора на В.-Търнов. районенъ ветер. бактер. институтъ **Д-ръ Матовъ** и уч. ветер. лѣкари отъ **П. Тръмбешъ**, **Ресенъ**, **Килифаревъ**, **Дебелецъ** и **Балванъ**. Докладвали сж директора на института и околийскитѣ ветеринарни лѣкари. Обсѣдени сж много служебни въпроси, главно предпазване отъ шарката по овцетѣ, която се е появила въ с. Гостидица (Дрѣновско) и с. с. **Паисий**, **Лозенъ**, **Влашица** и **Стрелецъ** (Гор.-Орѣховско.)

украса на магазина; **Симеонъ Патевъ**. — Познания по кооперативно дѣло и кооперативна етика на магазинера.

Въ сѣбота курсиститѣ ще посетятъ Съюзния яйчарски складъ въ гр. Горния Орѣховица, където ще имъ се дадѣтъ упжвания по събирането и манипулация съ яйцата, а следъ обѣдъ, сѣция денъ потребителния магазинъ въ с. Долня-Орѣховица, където курсиститѣ ще се запознаятъ нагледно съ уредбата на магазина и продажбата на стоки.

Въ недѣля ще се направи изпитна провѣрка върху усвоеното отъ магазинеритѣ, за да имъ се дадѣтъ удостоверения за завършенъ курсъ отъ Съюза на българскитѣ земеделски кооперации.

Въ курса се приематъ само магазинери на длѣжностъ, упълномощени отъ кооперативитѣ. Курсътъ има 34 курсисти.

Читалищната околийска конференция въ Горна Орѣховица не се състояла. Явили-тѣ се нѣколцина делегати отъ читалищата само размѣнили мисли върху читилищ. дѣло въ околията. Членътъ отъ управителния съветъ на Върховния читалищенъ съюзъ, г-нъ **Ганчо Пѣвѣвъ**, не чель своя рефератъ.

И тукъ има нѣкакви причини, нѣщо не е въ редъ и гнило.

Посещения

Бернардъ Шоу въ В.-Търново

Лондонския в-къ „Дейли Хералдъ“ съобщава, че известниятъ английски писателъ **наскоро** ще посети всички Балкански страни.

Въ България щѣлъ да пристои 4—5 дни. Между градоветѣ които ще посети е и нашето старопрестолно В.-Търново.

Образуваното мѣстно дружество на говорещитѣ английски ще трѣбва овреме да се подготвятъ за посрещането му.

ЛИЧНИ

„Задругата на писателитѣ истории“ въ София на годишното си събрание е избрала за редовни членове и г. **Пенчо Крушевъ** и **Звезделинъ Цоневъ**, като писатели, които работятъ и сж се проявили въ областа на родната история и специално изъ миналото на града ни и неговата околностъ.

Д-ръ Миню Димитровъ отъ с. Дебелецъ, завършилъ ветеринарна медицина въ Со-

фия е назначенъ участъковъ ветеринаренъ лѣкаръ въ **Караманово** (Свишовско) и оставенъ на стажъ при В.-Търновския околийски ветеринаренъ лѣкаръ.

В.-Търновскиятъ околийски агрономъ **Андрей Драгневъ** се премѣства за агрономъ въ гр. Берковица.

На негово мѣсто идва **варненскиятъ** околийски агрономъ **Иванъ Ивановъ** **Доневъ**

Съюзътъ на градоветѣ въ България въ VI-тия си редовенъ съборъ въ София тази година, е избралъ съ пълно единодушие нашия съгражданинъ и заслужилъ бившъ кметъ на града, г-нъ **Ганчо Пѣвѣвъ**, за запасенъ членъ на Централното управление на Съюза. Пожелаваме му ползотворна дейностъ въ обществената дейностъ на Съюза на градскитѣ общини.

Медицински

Ветеринарнитѣ власти сж прегледали всички овце въ околията. Не е констатирана заразителна болестъ.

Направено е специално изследване (офтамомалениране) за сапъ на всички коне въ околията. Въ миналото тази болестъ е вземала доста жертви въ коне, а понѣкога и човѣшки. Благодарение ежегоднитѣ прегледи на всички коне тя е вече изкоренена отъ България. Въ В.-Търновско не е констатирана отъ 1930 год. насамъ.

Изследвани сж за туберкулоза отъ ветеринарнитѣ власти всички доини крави и биволици въ гр. В.-Търново и с. с. **Дебелецъ**, **Присово**, **М. Чифликъ**, **Шереметя**, **Чолаковци**, **Беляковецъ**, **Шемшево**, **Леденикъ**, **Балванъ**, **Висоградъ**, **Дичинъ**, **Пол. Тръмбешъ** и пр. Открититѣ туберкулозни животни сж заклани. Това се прави за да не се заразятъ съ туберкулоза чрезъ млѣкото, маслото и пр. хората и главно дѣцата, които сж по-податливи на тая зараза.

Дружествени

Състоялото се миналата недѣля организационно събрание на Федерацията на Дружеството на

външното чуждо. Притѣпяващъ бюрократизъмъ и ненадмененъ кариеризъмъ, отчуждаване и откъсване отъ народния битъ и животъ, егоистична затвореностъ и ламтежъ за забогатяване.

Днесъ отново предъ насъ стои, както преди будителитѣ нѣкога — **Българи**, безприветна и слаба, съкрушена и унижена и зове своитѣ чедѣ на подвигъ. Зове най-напредъ тѣзи на които много е дадено и отъ които много ще се иска — интелигенцията.

Зѣшитѣ рани по снагата народна показватъ гибелния пѣтъ на нашата следосвободителна интелигенция и ни сочатъ да последваме примѣра на народнитѣ будители, за да възродимъ отново България

Край.

Д-ръ Маринъ Димовъ В.-ТЪРНОВО

премѣсти кабинета си на сжщата улица до дрогерията на **Ю. М. СТЕФАНОВЪ**

ризъмъ и бюрократизъмъ, **суетна надменностъ и духовна нестабилностъ**, **отчуждване отъ народния битъ и тичане по различни най-противоречиви учения**. „Едни бѣха подъ влияние на западноевропейския либерализъмъ. Други бѣха усвоили демократическитѣ идеи; трети понесоха у себе си руския консерватизъмъ и бюрократизъмъ, а имаше и четвърти, които живѣха още съ психологията и разбиранията на старитѣ чорбаджии отъ предосвободителната епоха. (проф. **Гр. Диновъ**).

Всички тѣзи разбирания, дошли отъ влиянието на различни школи, се срещнаха и започнаха да дѣлятъ междана, отъ начало слабо и едва забележимо, а впоследствие — все по силно и по силно, до като доведоха най-страшната язва, разяждаща нѣкога народа ни — **партизанството**.

Дойде се до това само благодарение погрѣшния пѣтъ на българската интелигенция — **тази соль, която обезсолѣ за цѣли десетолѣтия** **Леккомислено** **Грожеждане** по чужди школи и копиране само

запасните офицери и подофицери в В.-Търново бѣ посетено добре.

Председателът на дружеството на запасните офицери, г-нъ Даскаловъ, полковникъ о. з., въ сбита речъ изложи ползотворна обществена роля на запасното войнство въ България за нейното преуспѣване и начерта по главните инициативи, които трѣбва неуклонно да се следватъ отъ всички родолюбиви българи, особно на запасното войнство, за да има редъ, законность и устойчивостъ въ нашата изстрадала земя. Следъ разисквания се взе решение да се възложи на управителнитѣ тѣла на членуващитѣ дружества въ Съюза да изработятъ планъ за дейността на федерацията за една година и да се докладва тоя планъ за одобрение въ едно бѣдеще събрание. Всички, които взеха думата, подчертаха обществената сила и важность на съюзеното войнство и пожелаха да се привлекатъ въ дружествата всички запасни офицери и подофицери, които досега сж стоели вънъ отъ редоветѣ му. Изказаха се мисли да се работи отъ дружествата за организирането на младежъта и за нейното възпитание въ духа на традициитѣ на българския народъ като и се насаждатъ граждански добродетели.

Празникътъ на нашитѣ месари

На Архангеловъ-денъ, въ църквата „Св. Никол“ се отслужи панихида за покойнитѣ месари и молебень за преуспѣване на месарското съсловие.

Съ подходящо слово Отецъ Хлѣбаровъ изтъкна значението на клането на добитъкъ отъ религиозно и медицинско гледище. Покани месаритѣ да не колятъ и продаватъ месо поне въ Страстната седмица.

Следъ Божествената служба, въ салона на Минко Дончевъ членоветѣ на сдружението и официалнитѣ лица бѣха поканени на скромна закуска.

Говори председателя месарското сдружение и нѣкои отъ официалнитѣ лица. Изтъкна се ролята на месаритѣ въ стопанския животъ, препоръчаха се нови методи въ месарската дейность и направи позивъ за сплотеностъ на всички въ тия времена на криза и стопански застои.

Благодарность

На 11 т. м. се откриха безплатнитѣ ученически трапезарии. Въ тѣхъ се хранятъ 155 деца на бедни родители. Откриването на трапезариитѣ се ознаменува съ скромно дарение отъ Марко Заяковъ. Той по случай година отъ смъртта на покойната си дъщеря, Кинка М. Заякова, ученичка отъ II класъ подари за обѣдъ на беднитѣ деца едно агне, 15 хлѣба, 12 кгр. грозде и 3 кгр. оризъ. На обѣдъ присѣстваха: бащата, сръдницния директоръ и свещ. Георги Колевъ, който каза нѣколко назидателни думи на ученицитѣ, които се хранятъ въ II прогимназия и отслужи заупокойтелна молитва за покойната ученичка.

Второ дарение за безплатнитѣ ученически трапезарии направи Минко Димитровъ въ поменъ на покойната си майка Гичка.

За сжитѣ трапезарии

Братя Пашеви подариха 5 кгр. брзшно.

Училищното настоятелство отъ свое име и отъ името на малкитѣ бедни деца, които се хранятъ въ трапезариитѣ, благодари на дарителитѣ. То е увѣрено, че гражданитѣ въ случай на радост или скръбъ ще си спомнятъ за беднитѣ ученици въ града.

Отъ учил. настоятелство.

Работното време въ В.-Търновската областна смѣтна палата, презъ всичкитѣ присѣствени дни, начинае отъ 25 т. м., ще бѣде непрекъснато отъ 8 до 15. 1/2 часа.

За приемане на частни лица и за справки е определено времето отъ 11 до 12. 1/2 часа.

Произшествия

Стихийниятъ пожаръ въ Дръново

Героичната борба на Търновскитѣ пожарникари съ страшнитѣ пламъци

На 20 т. м., къмъ 5 часа сутринта В.-Търновската пожарна команда бѣ алармирана, че въ гр. Дръново читалищната сграда е обхваната отъ огнена стихия.

Веднага автомобилната команда, начело съ командиръ си г. Ганчо Савовъ, въпрѣки лошото време, се отправи за гр. Дръново, гдето веднага се е хвърлила въ борба съ огня, който унищожавалъ етажъ на читалището, дето се помѣщава данъчното управление.

По-късно следъ пристигане на В.-Търновската пожарна команда, пристигнала и Габровската, като сж взели участие само пожарникаритѣ безъ автомобилната си помпа.

Следъ отчаяна борба съ пожара, В.-Търновскитѣ пожарникари сж успѣли следъ часъ и половина да го погасятъ напълно. Съ това е била спасена частта на зданието, кждето се помѣщава читалищния салонъ, библиотеката и декоритѣ. Унищоженъ е, обаче, цѣлиятъ етажъ въ който се е помѣщавало данъчното управление. Изгорѣлъ е инвентарътъ и много ценни архизи. Пожар-

Българската народна банка

За въ бѣдеще нѣма да купува нито ще приема за инкасо италянски лири банкноти въ купюри отъ по 100 и 1000 лири

Лицата, които иматъ таква банкноти, трѣбва да ги представятъ веднага за инкасо въ мѣстния клонъ на банката, съ огледъ да могатъ да бждатъ предадени—изпратени на италянската легация въ София найкъсно до 26 Ноемврий тази г.

Кметътъ на гр. Дръново г. арх. Кротевъ е поискалъ да му се съобщатъ имената на В.-Търновскитѣ пожарникари, участвували въ погасяването на пожара, избухналъ въ дръновската читалищна сграда. Пожарникаритѣ ще бждатъ представени за награда

никаритѣ сж успѣли да измъкнатъ навънъ желѣзната каса на управлението, въ която поради силната температура, банкнотитѣ сж обърнати на пепель, а сребърнитѣ монети сж изгубили цѣвта си.

Разчистването на изгорѣлата частъ на зданието е продължило до следъ обѣдъ. Трогнатъ отъ ценната услуга на пожарникаритѣ, кметътъ на Дръново г. архитектъ Кротевъ е изказалъ голѣмата си благодарность къмъ тѣхъ въ лицето на пож. командиръ г. Савовъ.

За погасяването на пожара командата е изразходила 25 хиляди лири вода.

Загубитѣ, за сега изчислени, отъ пожара, възлизатъ на около 400 хиляди лева.

с. Русалия. На 18 т. м. презъ ноцта неизвестни крадци влизатъ въ кооперативния магазинъ чрезъ взломъ на заднитѣ 2 врати, разбиватъ междинната врата, която е между колониялния и манифактурния отдѣли и задигатъ разни стоки предимно манифактурни за около 20,000 лв. Взети сж около 1000 лв. дребни пари отъ чекмеджето.

Кооперации по такъвъ начинъ се обираха презъ пролѣтътъ въ с. Мусина, Лѣсичери, Синдиката въ Павликени а по-рано и кооперацията въ с. Хотница.

КНИЖНИНА

Литургия на Св. Иоанъ Златоуста, хармонизирана на 3 гласа за детски и женски хорове. Ценно пособие за учители въ прогимназии и основнитѣ училища. Учители и съ малка музикална подготовка ще могатъ да образуватъ църковенъ хоръ. Незамѣнимо ръководство за църков. пѣвци. Цена 45 лева.

Намира се въ книжарница „Отецъ Паисий“—В.-Търново

ТЪРГОВСКИ ТЕФТЕРИ

разни формати и дебелини, солидна подвързия, финна хартия, достъпни цени

въ

книж. „Отецъ Паисий“—В.-Търново

Печатница „ОТЕЦЪ ПАИСИЙ“,—Търново № 86

Употрѣблявайте за отопление само КОКСЪ

Той е най-чистото, най-хигиеничното и икономично гориво, защото не черни, не се разпада на прахъ при транспортъ и дълго държане на складъ, не пуши, не мирише, не дава никаква сажда, нито сгория, и при отопление съ коксъ, стаитѣ, въздуха, мебели и дрехи се запазватъ отъ повреждане.

Коксътъ гори много икономично, съ синкавъ пламъкъ като отъ спиртъ и има 7500 калории топлина. Въпрѣки по високата цѣна на кокса, отоплението съ него излиза по-евтино, благодарение на високата му калоричность и бавно равномерното горене.

За кокса служатъ сжитѣ печки пернишки типъ.

Складъ и подробности при представителитѣ на Бѣлг. Акц. Д-во „БЖДАЩЕ“ Плачковци

Т. ЛАЗАРОВЪ и СИНЪ В.-Търново

ЦАРИЦАТА НА ПИШЕЩИТѣ МАШИНИ

АДЛЕРЪ съ право е получила това име, защото тя има много ценни качества, съ които превъзходствува всички други марки машини.

АДЛЕРЪ има много солидна и опростена конструкция, а това ѝ гарантира безупречна работа и вѣчна трайность.

АДЛЕРЪ е единствената пишеща машина съ много силенъ хоризонталенъ ударъ на буквитѣ, благодарение на което съ нея могатъ да се изкарватъ по 10—15 копия изведнажъ.

АДЛЕРЪ е най-бързописната машина, съ лекъ тихъ и безшуменъ ходъ, красивъ шрифтъ и съ нея се работи много леко, бързо и приятно.

АДЛЕРЪ има най-разнообразни модели, канцеларски и портативни, съ еденични и двойни шрифтове на български и чужди езици, съ нормални и по-широки валащи—въобще машини за всѣкаква канцеларска работа.

всички видове модели и части за тѣхъ при представителитѣ:

книжарница „ОТЕЦЪ ПАИСИЙ“—В.-Търново РАЛЕВСКИ & ДАМЯНОВЪ

РЪКОВОДСТВО за самостоятелно изучаване на МАШИНОПИСА

по осезателната система (съ всичкитѣ 10 прѣсти)

Нагодено за разни видове пишущи машини отъ К. Янчевъ, цена 70 лв.

Този е първи сериозенъ опитъ за въвеждане и въ България на новия начинъ за писане на машината по тѣй наречената осезателна метода—всичкитѣ прѣсти на дветѣ ръце, безъ да се гледа въхру клавишитѣ.

Това е едно отлично ръководство, както за начинаещи, така и за напреднали машинописци.

Достала се отъ автора и отъ книжар. „Отецъ Паисий“—В.-Търново.

ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВЪ

В.-ТЪРНОВО НАЙ-ГОЛѢМЪ СКЛАДЪ НА

кревати, последни виенски модели въ всички видове и цѣвтове, ношни шкафчета, детски колички, столове, огледала, мушамы за подъ и маса, месингови корнизы, транспиранти, сервизи за чай, кафе, сладко, ядене, кухня,

ВСИЧКИ ВИДОВЕ ФИННИ

стъкларски и порцеланови, емайлени стоки и всички допълнящи бранша артикули отъ най-реномирани мѣстни и чуждестранни фабрики ще намѣрите винаги на складъ

Посетете и ще се увѣрите.

Селски бакали и кооперации, преди да купите отъ другаде, знайте, че ЙОРДАНЪ ПЕТРОВЪ, кожаръ, В.-Търново ви предлага всѣкога ОТЛИЧНО КАЧЕСТВО всички видове ЦАРВУЛИ на КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ и условия.